

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.309 van 12 februari 2014
in de zaak A. 211.459/XIV-35.450**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Vancraeynest
 kantoor houdend te 5530 Yvoir
 Avenue de Fidevoye 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 januari 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 115.914 van 18 december 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 30 januari 2014 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Daargelaten de vraag of verzoeker zich dienstig kan beroepen op
“het algemeen beginsel van de bewijskracht van geschriften dat door de artikelen 1319, 1320
en 1322 van het Burgerlijk wetboek tot regel verheft wordt”, blijkt uit de stukken waarop de
Raad van State vermag acht te slaan dat verzoeker dit middel niet heeft aangevoerd voor de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker kan dit niet voor het eerst doen in de graad van administratieve cassatie. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In het eerste middel voert verzoeker aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte bij het standpunt van de ambtenaar-geneesheer blijft, ook al is dat volkomen tegenstrijdig met de zienswijze van haar eigen geneesheer. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen motiveert in het bestreden arrest waarom hij zich aansluit bij het standpunt van de ambtenaar-geneesheer en besluit dat “uit het gegeven dat het advies ongunstig is voor verzoeker of naar diens oordeel tegenstrijdig is met het standpunt van de behandelende geneesheren kan verzoeker niet afleiden dat de arts-adviseur onbekwaam zou zijn of niet over de vereiste kennis beschikt om de medische attesten die overgemaakt werden door verzoeker te beoordelen”. De grief van verzoeker werd dus uitvoerig behandeld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen is voldaan. Het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond.

In het tweede middel herhaalt verzoeker de kritiek op de hoedanigheid van de ambtenaar-geneesheer die hij reeds voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd en waarop in het bestreden arrest reeds uitvoerig is geantwoord. De uiteenzetting van verzoeker raakt dan ook de grond van de zaak, terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twaalf februari tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams